Scientific quarterly (scientific-research article) of Islamic world political research
Vol. 12, No. 3, Autumn 2022, 47-72
DOI: 10.21859/priw-120303

The role of the Jewish lobby in US foreign policy decisions in support of Israel

Sadighe Hoseini[1], Alireza Naeij[2]

Date received: 2022/06/03 **Date of acceptance**:2022/09/12

Abstract

The position of lobbies as influential and influential groups The decision-making process in the United States of America is completely legal and obvious In the meantime, the Jews have been able to seize this opportunity And increase their position and power among their competitorsTo the extent that all decisions should be filtered by Jewish lobbies (Which is headed by International Zionism) pass And full oversight of the internal decision-making process And foreigners with influence and influence over Congress, the White House Thinking rooms and other influential centers In the decision-making process Thanks to the above, the question is the role of Jewish lobbies What role do they play in US foreign policy decision-making in support of the Zionist regime? (Statement of the problem)

Research hypothesis by descriptive-analytical method and method of document-electronic collection And based on policy-making theory, the answer is:Israeli lobbying in ways such as financially supporting congressional candidates And the presidency, the propaganda pressures in the media As well as influencing scientific circles to seek guidance The US policy apparatus is to support Israel. (Hypothesis). Necessity and importance of research: It must be said that the Jews rule the world through the American government They make others fight

1. PhD in international relations and lecturer at Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran sdhoseyni@yahoo.com

2. PhD in International Relations and Lecturer at Jamia Al-Mustafa University, Qom, Iran(responsible Author) , alireza128@gmail.com

Copyright © 2018, This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/ or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA..

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

for them And be killed. So it is necessary with this The premise was to eliminate the weaknesses and backwardness of the Muslims.

Keywords: Lobby, Israel, Foreign Policy, America, Zionism

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]

[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

پژوهشهای سیاسی جهان اسلام، انجمن مطالعات جهان اسلام
فصلنامه علمی (مقاله علمی - پژوهشی) پژوهشهای سیاسی جهان اسلام، سال یازدهم، شماره سوم، پاییز ۱۴۰۱، صص ۷۲ - ۴۷

DOI: ۱۰.۲۱۸۵۹/priw-۱۲۰۳۰۳

نقش لابی یهودیان در تصمیمات سیاست خارجی آمریکا در حمایت از اسرائیل

سیده صدیقه حسینی[۱]
محمد خورشیدی[۲]
علیرضا نائیج[۳]

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۱۳ **تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۲۱**

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعیة دراسات العالم الاسلامی
فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

چکیده

جایگاه لابی‌ها به عنوان گروهای ذی نفوذ و تاثیرگذار بر روند تصمیم گیری درکشورایالات متحده امریکاکاملا قانونی وآشکار است، در این میان یهودیان توانسته‌اند از این فرصت استفاده کنند و جایگاه و قدرت خویش را در میان رقبای خود افزایش دهند تا جایی که تمامی تصمیم‌گیریها باید از فیلتر لابی های یهودی (که در راس آن صهیونیسم بین الملل قرار دارد) بگذرد و نظارت کامل بر روند تصمیم گیری-های داخلی و خارجی با نفوذ و تاثیرگذاری بر کنگره، کاخ سفید، اتاق های فکر و دیگر مراکز تاثیر گذار در روند تصمیم‌گیری داشته باشد.به تاسی ازمطالب مذکورسؤال این است که نقش لابیهای یهودی درتصمیم گذاری وتصمیمسازی سیاست خارجی امریکا درحمایت اززرژیم صهیونیستی چه نقش ایفامیکنند؟(بیان مسأله)

فرضیه تحقیق با روش توصیفی-تحلیلی وروش گردآوری اسنادی-الکترونیکی وبراساس نظریه تصمیم سازی سیاست گذاری پاسخ میدهد: لابی اسراییل از راه هایی هم چون حمایت مالی از نامزد های انتخابات کنگره و ریاست جمهوری، فشارهای تبلیغاتی در رسانه‌ها و نیز اعمال نفوذ در محافل علمی در پی هدایت دستگاه سیاست‌گذاری آمریکا به سمت حمایت از اسراییل می‌باشد.(فرضیه).ضرورت واهمیت تحقیق: بایدگفت یهودیان از طریق دولت آمریکا بر جهان حکومت میکنند، آنها دیگران را وا می دارند برای آنها بجنگند و کشته شوند.پس لازم است بااین پیش فرض به دنبال رفع ضعفهاوعقب ماندگی های مسلمانان بود.

واژه‌های کلیدی: لابی، اسرائیل، سیاست خارجی، امریکا، صهیونیزم.

۱. دکترای روابط بین‌الملل و مدرس دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. sdhoseyni@yahoo.com
۲. کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه مفید، قم، ایران. m.khorshid1367@gmail.com
۳. دکترای روابط بین‌الملل و مدرس دانشگاه جامعه المصطفی، قم، ایران. (نویسنده مسئول) alireza128@gmail.com
Copyright © 2018, This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

مقدمه

لابی‌ها به شکلی که ما امروزه می شناسیم تا دهه ۱۸۲۰ وجود نداشتند و فعالیت گسترده گروه‌ها در واشنگتن تا پایان قرن هیجدهم به منصه ظهور نرسیده‌بودند. تا این‌که در سال۱۹۹۵ قانون جدیدی به نام (قانون شفاف سازی فعالیت‌های لابی) در کنگره به تصویب می‌رسد، این قانون «لابیسم»[1] مشهور می‌شود و نیز فعالیت لابی‌ها را تغییر می‌دهد. البته در سال۱۹۹۸نیز به صورتی دوباره مورد بازبینی قرار می‌گیرد و با اصلاحیه‌ای که بدان افزوده می‌شود، قانون متمم تکنیکی شفاف‌سازی فعالیت‌های لابی نامیده می‌شود. اکنون این قانون به عنوان مبنای فعالیت‌های لابی در آمریکا مورد استفاده قرار می‌گیرد. لابی به گروه‌هایی اطلاق می‌شود که برای تحقق بخشیدن به اهداف و منافع خود به دنبال بهره‌گیری از ساختار و طرفیت‌های حقوقی وسیاسی کشور خود هستند و از طرفی هم به دنبال تأثیرگذاری بر روند جهت‌گیری‌های سیاسی، داخلی یا خارجی کشور متبوع خویش هستند. در این فضا سازمان‌های سیاسی جامعه یهودیان کارویژه «لابی[2]» را برعهده دارند که توانسته‌اند به یکی از بزرگ‌ترین لابی‌های قومی-نژادی در ایالات متحده آمریکا تبدیل شوند. این لابی برای تقویت منافع اسراییل از همه امکانات خود برای تأثیرگذاری در سیاست خارجی آمریکا استفاده می‌کند. مرشایمر[3] در مقاله‌ای که با همکاری استفان‌والت[4] به نام اسراییل و سیاست خارجی آمریکاتحریر نموده‌است به این نکته به درستی اشاره نموده که لابی‌اسراییل در آمریکا از ائتلافی از افراد و سازمان‌ها تشکیل شده‌است که به طور فعال بر شکل دهی سیاست خارجی آمریکا در مسیر حمایت و پشتیبانی از اسراییل تأثیر می‌گذارد... اعضای این لابی را یهودیان آمریکایی تشکیل می‌دهند که تلاش قابل توجهی برای تأثیرگذاری بر سیاست خارجی آمریکا و سوق دادن به واشنگتن به حمایت از اسراییل انجام می‌دهند. یهودیان آمریکا برای اعمال نفوذ بر سیاست خارجی آمریکا سازمان‌های متعددی‌راایجادکرده-اندکه«آیپک»مهم‌ترین آنها محسوب می‌شود (, ,Mearsheimer, &, Walt pp40-41) پیرامون میزان تأثیر گذاری گروه های حمایت کننده، نفوذگذار یا همان لابی‌ها در شکل‌گیری سیاست‌خارجی آمریکا سابقه‌ای طولانی دارد. و با توجه به کثرت گرایی برای اعمال نظر در تصمیم گیری در امر سیاست گذاری در امور خارجی، آن هم در سیاست خارجی قلم فرسایی های فراوانی شده است. باید توجه نمود هر نوع بررسی در مورد سیاست خارجی آمریکا و عوامل مؤثر بر نظام تصمیم‌گیری

1. labiism
2. laby
3. Mersheimer
4. Stephen Walt

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

آن، ناگزیر محققان را به سوی چگونگی نقش‌آفرینی عوامل مؤثر بر این جریان، هدایت می‌کند. نوشتار حاضر، در پی آن است که با نگاهی عمیق‌تر و مستندتر به بحث نقش لابی اسراییل و تأثیرگذاری بر نوع سیاست خارجی آمریکا را مورد کاوش قرار دهد. پرسش اصلی این نوشتار چنین است: «لابی اسراییل از چه راه‌هایی در پی هدایت دستگاه سیاست گذاری در آمریکا به سمت حمایت از اسراییل است»؟ برای پاسخ به این پرسش، بر این فرضیه تأکید می‌نمایدکه: لابی اسراییل از راه هایی هم چون حمایت مالی از نامزد های انتخابات کنگره و ریاست جمهوری، فشارهای تبلیغاتی در رسانه‌ها و نیز اعمال نفوذ در محافل علمی در پی هدایت دستگاه سیاست‌گذاری آمریکا به سمت حمایت از اسراییل می‌باشد.

۱- چارچوب نظری:

یکی از سطوح تحلیل سیاست بین‌الملل، بررسی رفتار دولت‌ها (به عنوان واحدهای رسمی سیاسی) بر پایه‌ی ارزیابی تصمیماتی است که سیاست‌گذاران در زمینه‌های مختلف اتخاذ می‌کنند. بدین ترتیب روش تصمیم .تجزیه و تحلیل سیستمی در فرآیند تبادل میان سیستم و محیطش، نهاده‌های سیستم به داده‌ها تبدیل می شوند و در حقیقت داده‌های مزبور همان تصمیمات به شمار می‌روند. براین اساس، ارزیابی رفتار دولت‌ها در چارچوب سیستم تصمیم‌گیری آنها می‌تواند به تجزیه و تحلیل عملکرد نظام بین‌المللی کمک کند.(Qawam.1990 .p39) کلیه تعابیر مختلفی که از نظریه تصمیم گیری در حال حاضر وجود دارد بر چند پیش فرض مشترک مبتنی است. پیش فرض اول آن است که کارآمدترین سطح تحلیل برای تجزیه و تحلیل مباحث بین‌المللی، سطح تحلیل خرد است. سطح خرد در این مقال بر دولت ملی و تصمیم‌گیران آن ناظر است. پیش‌فرض دوم آن که چون دولت ملی، واحدی انتزاعی است، از این رو هرگاه که از تصمیمات یک دولت ملی سخن به میان می‌آید منظور اشاره به تصمیمات مسؤولان دستگاه‌های مختلف در رابطه با سیاست‌خارجی است. پیش‌فرض سوم این‌است که پیوسته راههای بدیلی برای هر تصمیم‌گیر وجود دارد، بنابراین تصمیم‌گیرنده با انتخاب‌ها و گزینه‌های مختلف روبه‌رو است. براساس این دیدگاه از برخورد دروندادهای مؤثر بر تصمیم‌گیری و بروندادهای ناشی از دستگاه تصمیم‌گیری است که تصمیم‌گیری سیاسی شکل می‌گیرد و به صورت سیاست‌های رسمی و اقتدارآمیز از هر جامعه وارد محیط بین‌المللی می‌شود. بنابراین چارچوب تصمیم‌گیری شامل مطالعات تحلیلی در سطح دولت ها و نمایندگی افراد تصمیم‌گیرنده می‌شود.(Seifzadeh.1997.pp264-265)در این نظریه در موضوع عوامل تعیین کننده داخلی در سیاست خارجی، علاوه بر نهادهای رسمی به نهادهای غیر رسمی و نیز

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعیة دراسات العالم الاسلامی
فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

به محیط غیرانسانی، عوامل فرهنگی و روابط اجتماعی توجه می‌کنند. در مورد تجزیه و تحلیل سیاست خارجی نیازمند توجه به رفتار، مفاهیم، قضاوتها و اهداف تصمیم‌گیرندگان می‌باشد. در سطح رفتار و ساختاراجتماعی توجه نظریه پردازان نظریه تصمیم‌گیری به این شش مورد معطوف گردیده‌است: جهت‌گیریهای ارزشی عمده؛ الگوهای نهادی عمده؛ مشخصات اصلی سازمانهای اجتماعی؛ تخصیص و تفکیک نقش‌های گروه‌ها شامل: نوع و کارکرد آنها؛ پویش‌های اجتماعی مربوطه شامل: افکار عمومی و اجتماع‌گرایی بزرگسالان؛ و پویش‌های سیاسی. در سطح ساختار تصمیم‌گیری، نظریه‌پردازان مدعی هستند که باید به دو عامل پویش‌های تصمیم‌گیری و ساخت فکری تصمیم‌گیرندگان توجه شود.درنهایت تصمیمات این دستگاه تصمیم‌گیری است که به صورت سیاست وارد فضای خارجی تصمیم گیری می شود.(Seifzadeh.p267)بنابراین تصمیم سیاست خارجی از مجموع رفتارهای سازمان‌های مسؤول در قبال یک مسأله خاص به دست می‌آید(Seifzadeh.p269)

مفاهیمی که در این نظریه مد نظر است عبارتند از :۱. تصمیم سیاسی: به بروندادهای نظام سیاسی اطلاق می‌شود که از طریق آنها ارزشها به نحو مقتدرانه‌ای تخصیص می‌یابند.۲.هدف:بازده مطلوب و قابل انتظار از یک اقدام سیاسی است.۳. انتخاب منطقی: انتخابی که بیشترین بازده را داشته‌باشد.۴.انگاره و برداشت: تصویر و برداشت تصمیم گیرنده از واقعیت است.۵.تصمیم‌گیری: فراگردی که طی آن شیوه عمل خاصی برای حل یک یا چند مسأله انتخاب می‌شود.۶.عقلانیت‌مطلق: سودمندترین راه‌حلی که از لحاظ ذهنی قابل تصوراست.۷.عقلانیت‌محصور: سودمندترین راه‌حل ممکن یا راه بهینه.۸.بسندگی: راه‌حلی که حداقل نیاز را برطرف می‌کند. (Seifzadeh.p271) در ذیل به برخی از مهم ترین تعاریف از«تصمیم‌گیری» اشاره می‌کنیم: ۱-تصمیم‌گیری عبارت است از انتخاب یک راه از میان راههای مختلف،۲-تصمیم‌گیری فراگردی است که طی آن شیوه عمل خاصی برای حل مسئله یا مشکل ویژه برگزیده می‌شود.۳-تصمیم‌گیری فراگردی است که از طریق آن، راه حل مسئله معینی انتخاب می‌گردد. (Soleimani.1390 .pp.330-331) از نظر«دیویدایستون[1]»، تصمیمات، بروندادهای نظام سیاسی هستند که از طریق آنها ارزشها در یک جامعه به نحو اقتدارآمیز توزیع می‌شود .(jafaree.1389.p88)

۱-۱-معیارهای تصمیم‌گیرندگان

عمده‌ترین معیارهایی که باید در سطوح تصمیم‌گیری مورد توجه قرار داد به شرح زیر است:

۱.تصمیم‌گیرندگان:درفرآیند اتخاذ تصمیمات، افراد و گروه‌های مختلف با زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی،

1. Davidstone

فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

سال دوازدهم، شماره سوم، پاییز ۱۴۰۱

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]

[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

ارزشی، اعتقادی، اقتصادی و سیاسی گوناگون دخالت دارند.۲.شرایط و مقتضیات تصمیم‌گیری: در این مرحله باید دید سیاست‌گذاری‌ها تحت چه شرایطی صورت می‌گیرد. آیا عوامل و انگیزه‌های جدی واحدهای تصمیم‌گیرنده را مورد تهدید قرار می‌دهند؟ آیا تصمیم‌گیرندگان زمان کافی را برای نشان دادن واکنش در اختیار دارند؟ طبعاً در تمامی حالات مزبور، نوع و کیفیت واکنش نسبت به وضع خاصی که پیش می‌آید یکسان نیست.۳.دسترسی به منابع اطلاعاتی و بهره‌گیر ازامکانات: اتخاذ تصمیم عقلایی و منطقی مستلزم برخورداری از اطلاعات دقیق و منابع قابل دسترسی شامل نیروی انسانی متخصص، تکنولوژی و امکانات مالی است و مزید بر اینها، تصمیم‌گیرندگان باید توانایی لازم را برای بهره‌گیری از این اطلاعات و منابع را دارا باشند.۴. ساختار نظام تصمیم‌گیری: چگونگی اخذ تصمیمها و روشهای سیاستگذاری در داده‌های نظام سیاسی از لحاظ تأثیر گذاری بر رفتار دیگران دارای اهمیت است. (Qawam.1990 .pp.40-46)

۲-۱- انواع مدلهای تصمیم‌گیری

برای آنکه سیاست‌گذاری‌ها و تصمیم‌گیری‌ها را بر اساس یک سلسله استانداردها و معیارها مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم ضروری است از مدل‌هایی که از سوی صاحب نظران ارائه شده‌اند بهره گیریم.

۱-مدل عقلایی: در این مدل، تصمیم گیرندگان باید از اطلاعات قابل ملاحظه‌ای در مورد ارزشها، منابع، اهداف و اولویت های هدفهای گوناگون برخوردار بوده تا اینکه بتوانند رفتارهای احتمالی آتی را پیش بینی کنند. در چارچوب مدل مزبور، تصمیم‌گیرندگان درصدد اتخاذ بهترین تصمیم‌ها می‌باشند.۲-مدل رضایت بخش: سیاست‌گذار، در این مدل انسان به کمال رساننده به شمار نمی‌رود بلکه به رضایتبخش بودن تصمیم‌ها توجه دارد. ۳-مدل فزاینده: این روش، روش محافظه‌کارانه است و تصمیم‌گیرندگان درصدد تغییرات بنیادی و اساسی در تصمیم‌های قبلی نیستند؛ زیرا تصور می‌کنند که دگرگونی عمده در سیاست‌گذاریها ممکن است مشکلات گوناگون و غیر قابل کنترلی در ایجاد سازش و توافق میان سیستم سیاسی و محیط آن از لحاظ تبدیل نهاده‌ها (خواسته‌ها و منافع) به داده‌ها(تصمیم‌ها) به وجود آورد و حتی در مواردی مشروعیت نظام سیاسی مورد سؤال قرار گیرد.۴-مدل بینش فوق العاده:تأکید این مدل بر برخورداری برخی از تصمیم گیرندگان و سیاست گذاران از تواناییها، استعداد فوق‌العاده، ابتکارات، نوآوری و خلاقیت است به گونه‌ای که در پاره‌ای از موارد وجود این گونه تواناییها،نقطه نظرها و نقش سایر عوامل و نهادهای تصمیم‌گیرنده را تحت الشعاع خویش قرار می‌دهد. ۵.مدل مختلط: در این مدل سعی می شود به نوعی نارسایی‌های موجود در مدل‌های فزاینده و عقلایی به حداقل ممکن کاهش پیدا کنند و بر اساس این مدل، تصمیم گیرندگان به طور هم زمان جنبه‌ها و دیدگاه‌های خرد و کلان را در سیاست گذاری

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعیة دراسات العالم الاسلامی
فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

مورد توجه قراردهند.(Qawam.1990 .p.49) در نظریه «تصمیم‌گیری» به این موضوع قائل هستند که هدف‌های ایجاد شده در سیاست خارجی به وسیله تفسیر تصمیم‌گیرندگان از ارزش‌ها درون جو سیاسی- اجتماعی آنها پدید آمده، و در این کار، بر این اندیشه هستند که باید (خواه ناخواه تحت تأثیر محدودیتهای سیاسی داخلی) به برخی از ارزشها نسبت به دیگر ارزشها اولویت داده‌شود.(Reynolds 1380.p.350)

۳-۱- مفاهیم کاربردی

برای ارتباط با مفاهیم مورد استفاده در این مقاله لازم می باشد تعریفی از این مفاهیم پر کاربرد ارایه شود که در زیر به این مهم می‌پردازیم:

۱-لابی(نفوذگذاری):لابی[1] واژه‌ای انگلیسی به معنای"سالن""تالار ورودی" یا "سرسرا " است. واژه"لابی" در معنای مشخص و دقیق خود، به گروه‌های فشاری اطلاق می‌گردد که موجودیت خود را به عنوان گروه فشار رسماً به ثبت رسانده‌اند. اما این واژه در معنای عام خود به گروهی از سازمان‌ها ، هیأت‌ها، گروه‌های دارای منافع و گرایش‌های سیاسی گفته می‌شود که ممکن است به طور رسمی ثبت نشده باشند ، اما بر حاکمان و تصمیم گیران اعمال فشار می‌نمایند.(http://zien.maarefefelestin. com/index.php/) در معنای دقیق، به پیروی از روش ایالات متحده ی آمریکا، نفوذ گذار(لابیست) «ترغیب‌کننده‌ی حرفه‌ای» است؛ یعنی شخصی که اجیر شده‌است تا نظرات موکلان خود، یعنی گروه ذی نفع، را مطرح کند.(hyood.2012.p403)

۲-لابی‌گری: لابی‌گری شیوه‌ای برای اعمال نفوذ در روند تصمیم گیری سیاسی به نفع گروه‌های خاص ذی نفع یا گروه‌های فشار است. به عبارت دیگر لابی‌گری، عمل حمایت‌گری شخصی یا خصوصی با هدف اعمال نفوذ بر نهادهای حکومتی است. (ranjbar.beta.pp424-425) لابی گری در اصطلاح سیاسی آمریکا، به معنای نفوذ در قوه ی قانون گذاری (از راه تماس با اعضای دو مجلس و زیر نفوذ آوردن آنها) و اجرای نظر های خود از آن راه است.(ashore.2012.p277) این کار مستلزم تشکیل محافل انس و مجالس خصوصی و یا رشوه دادن به مقامات سیاسی و کنگره است. لابی ایستها به مجلس سوم قوه مقننه نیز معروفند(Agha Bakhshi and Afshari Rad 2010.P384)

۳ -سیاست خارجی: پلانو و التون سیاست خارجی را یک رشته اعمال از پیش طرح ریزی شده توسط تصمیم گیران حکومتی می‌دانند که هدف آن دستیابی به اهداف مشخص در چارچوب منافع ملی و در محیط بین المللی است.(Ashtarian and Jafari Haftkhani.2007.p116)

1. Lobby

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

۴-سیاست‌گذاری (سیاستگری؛ سیاست سازی): فرآیند اخذ تصمیم در مورد یک خط مشی که باید در آتیه پیگیری شود و مورد عمل قرار گیرد. عده‌ای صورت درست این واژه را سیاست گزاری دانسته‌اند نه سیاست گذاری.(Agha Bakhshi and Afshari Rad 2010.P550)

۵-گروه‌های ذی‌نفع: بر اساس تعریف فرهنگ علوم سیاسی آمریکا، گروه‌های ذی‌نفع، گروهی است که اعضای آن دارای ایده‌ها و اهداف مشترک بوده و برنامه‌هایی را به صورت فعالانه برای اعمال نفوذ بر مسؤولان و سیاست های دولت انجام می‌دهند. گروه‌های ذی‌نفع از نظر اندازه قدرت، اهداف و فضای عمل بسیار متفاوت هستند ولی شیوه‌های کنش آنها شبیه به هم است. این شیوه‌ها شامل لابی کردن ورود به فرآیند انتخابات تبلیغات برای تأثیر بر افکار عمومی است. (tabatabaie.2006.p33)

-گروه‌های(ذی‌نفوذ): گروه‌های ذی‌نفوذ را به هیچ وجه هدف این نیست که خود قدرت را به دست آورند یا در اعمال آن شرکت جویند بلکه برآنند که زمامداران را زیر نفوذ خود بگیرند و بر آنان «فشار» وارد نمایند.(Duverge.2007.p78)

۲- روند تصمیم‌گیری در سیاست‌خارجی ایالات متحده‌آمریکا

سیاست‌گذاری خارجی ایالات متحده یک نظام پیچیده اجتماعی - سیاسی است که افراد، گروهها و سازمان‌ها را در بر می‌گیرد و این تصمیمات به گونه‌ای شکل می‌گیرند که تحت تأثیر هر دو نهاد رسمی و غیر رسمی قرار دارند. نهادهای سیاست‌گذار رسمی و تأثیرگذار بر سیاست خارجی ایالات متحده شامل قوه مجریه، کنگره، و بروکراسی (که به عنوان یک واحد عمل می‌کنند) می‌شوند و سیاست‌گذاران غیررسمی که گروه‌های ذی‌نفوذی را در بر می‌گیرند. سیاست‌گذاری، روندی رسمی دارد که برای رسیدن به بهترین نتیجه تنظیم شده‌است. درایالت متحده‌ی آمریکا، این مسئولیت بر عهده قوه مجریه و کنگره قرار گرفته‌است؛ ولی بازیگران متعددی در این فرآیند دخیل می‌باشند. قوه‌مجریه و مقننه دو عامل مهم درتعیین تصمیم‌های سیاست خارجی آمریکا هستند و هر کدام می‌توانند در صورت مخالف بودن با روند جاری، از ابزارهایی که در اختیار دارند برای تغییر آن استفاده کنند. (Mousavi & Kadkhodai & Shafiei Sarvestani2011.P15)

البته بازیگران دیگری هم هستند:بازیگران دولتی: مثل شورای امنیت ملی، وزارت خارجه، وزارت دفاع، وزارت امنیت، سیا و NIS، فدرال رزرو، خزانه داری، وزارت بازرگانی، وزارت دادگستری(دادستان کل)، اف.بی.آی. کنگره و دیوان عالی آمریکا .

فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

نهادهای دیگری که در زمینه تصمیم گیری در سیاست خارجی سهیم و مؤثر هستند نهادهای غیررسمی می‌باشند، که اغلب با عنوان گروههای ذی‌نفوذ شناخته می‌شوند نیز بر روند تصمیم‌گیری اثر می‌گذارند... گروه های ذی نفوذ منافع تحقیق را فراهم می‌کنند، به افکار شکل می‌دهند و سیاست‌های خود را جلو می‌برند و گاهی مواقع سیاست ملی را قالب ریزی کرده و منافع خود را جایگزین منافع ملی می‌کنند. (Mousavi & Kadkhodai & Shafiei Sarvestani2011.P17)

از طرفی نیز در آمریکا، گروههای ذی نفع در تمام سطوح اعم از ملی، ایالتی، بخش، شهر و منطقه عمل می کند. علاوه بر قوه مقننه و مجریه، گروه ذی نفع در جستجوی اعمال نفوذ بر قوه قضاییه نیز هستند. به روشنی مشخص است که گروه های ذی نفع یک بخش بسیار مهم سیاست و دولت در آمریکا هستند. یکی از گروههای ذی نفع بسیار مهم در آمریکا، لابی یهودیان آمریکا است. با وجود تنوع و تکثر گروههای ذی‌نفع (لابی‌ها) درعرصه سیاسی آمریکا، لابی یهودیان آمریکا به دلیل قدرت و کارایی و توانایی شکل بخشی به نتایج سیاست خارجی آمریکا، جایگاه ویژه‌ای دارد.(tabatabaie.2006.p35)

بازیگران غیر رسمی به قرار زیر است: رؤسای جمهور، مقامات بلندپایه ی سیاسی و وزرای امور خارجه سابق (مانند کلینتون و کسینجر)، ثروتمندان طراز اول، صاحبان بنگاه های بزرگ اقتصادی، ارتباط جمعی و فرهنگی-سینمایی..و نهادهایی چون: گروههای ذی نفع، اتاق های فکر و مؤسسات سیاست خارجی، دانشگاه های مهم، رسانه های جمعی، کلیسا و مؤسسات مذهبی، اقلیتهای قومی، اتحادیه‌های کارگری، انجمن‌های صنفی، بنگاه های لابی (بیش از ۴۵هزار بنگاه رسمی لابی آمریکا در عرصه ی سیاست خارجی فعالند)، شرکت ها و نهادهای مالی، اقتصادی و تجاری، هالیوود، انجمن ها و شرکت های مردم نهاد در عرصه ی خارجی (مانند دیدبان حقوق بشر، دوستان زمین و انجمن زنان). (Mousavi & Kadkhodai & Shafiei Sarvestani2011.P17)

بنابراین هر اندازه خصیصه ی کثرت‌گرایی در نظام سیاسی بیشتر باشد، نقش گروههای لابی پر رنگ تر است. اکسیس دوتوکویل در کتاب«دموکراسی در آمریکا»نوشته‌است که از دهه‌ی ۱۸۳۰ میلادی مردم آمریکا به شدت در پی ایجاد و سازماندهی گروه های لابی بودند و این تاریخ را شروع لابی گری در آمریکا عنوان می‌کند. (Simber& Nazari.2014.p34)

واقعیّت این است که در آمریکا، لابی مفهوم مذمومی ندارد و از فعالیتهای غیرقانونی و زیر زمینی به شمار نمی‌رود. قدرت سیاسی در آمریکا بیش از هر کشور دیگری غیر متمرکز و توزیع شده است. قانون اساسی ایالات متحده به افراد، گروهها و سازمانهای مختلف حق می‌دهد برای دفاع از منافع خود، نزد

فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

نهادهای قانون‌گذاری و اجرایی آن مشورت، به اصطلاح«عریضه خواهی»کنند یا چانه بزنند. این امر موجب شده است، جریان‌ها و تشکلهای پر نفوذ بتوانند روند پیچیده و بغرنج تصمیم گیری سیاسی در آمریکا را تحت تأثیر قرار دهند.(ahooyi.2010.p110) همان طور که ذکر شد با توجه به اینکه یهودیان آمریکا در حالی که تنها ۳ تا ۵ درصد جمعیت آن کشور را تشکیل می‌دهند، حجم قابل توجهی از سرمایه در گردش و مجموعه فراگیری از ابزارهای اطلاع رسانی آمریکا و مراکز قدرت سیاسی را در اختیار دارند، قدرت فراگیر یهودیان موجب شده‌است که آنها توسط گروههای لابی خود، بر روند سیاست گذاری داخلی و خارجی آمریکا، تأثیر قابل انکاری داشته باشند.(tabatabie.p35) از جمله موارد مهمی که این لابی روی آنها سرمایه گذاری فکری و مالی نموده است؛ استفاده از قدرت رسانه‌ها برای جهت دهی به افکار عمومی، تحریک قدرت رأی مردم کشور، تشکیل لابی‌های فعال در کنگره و سنا، تشکیل اتاق‌های فکر که تحقیقات آکادمیک و دکترین‌های سیاسی را در اختیار دولت قرار دهند، و ارتباط با بوروکرات ها و نمایندگان سیاسی، تضمین کننده موفقیت گروه های ذی نفوذ است.(Mousavi & Kadkhodai & Shafiei Sarvestani2011.P33) با توجه به ساختار متکثر موجود در امر تصمیم گیری در سیاست‌گذاری موجود در ایالات متحده آمریکا و اهمیت نهادهای اجتماعی، گروه‌های ذی‌نفوذ و افکار عمومی و همچنین گروهای رسمی باید اذعان داشت که این امر بهترین فرصت را در اختیار لابی صهیونیستی می‌گذارد تا با تدوین ترجیحات، خط مشی ها و نظراتشان و ارائه این موارد به شیوه‌های گوناگون به مقامات دخیل، سعی می‌نمایند تا ساختارهای تصمیم گیری را در بخش سیاست خارجی با نقطه نظرات خودشان در موضوعات مهمی هم چون حمایت از اسرائیل و منافع آن، هم نظر و نیز هم سو کنند. لابی یهودیان آمریکا، برای تولید خروجی‌های ملموس و مداوم در جهت اهداف خود، همواره سعی کرده‌است ؛ اولا به روشنی دستور کارهای خود را تعریف کرده، آن را تبدیل به استراتژی خود ساخته و سپس این استراتژی را به عنوان بخشی از منفعت ملی آمریکا مطرح سازد. و نیز لابی یهودیان توانسته است با نفوذ خود در قوه مجریه، قوه مقننه و مراکز فکری و رسانه ها به این مهم نائل آید و اهداف خود را به عنوان منافع آمریکا توجیه سازد و ثانیاً این لابی توانسته است منابع قدرت خود را تبدیل به قدرت سیاسی کند و این قدرت سیاسی در ادامه توانسته است اهداف لابی یهودیان را که به عنوان منفعت ملی امریکا مطرح شده، محقق کند. (tabatabie.p37)گروه‌های فشار، به ویژه در مواقعی که بر هدف خاصی تمرکز دارند، می‌توانند به طور مؤثری منافع خود را پیگیری کنند و لابی یهود در این امر بسیار موفق عمل کرده‌است

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعیة دراسات العالم الاسلامی
فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

.(ahooyi.2010.p111) پل فیندلی[1]،در کتاب خود«آنها بی پرده سخن می‌گویند»، می‌نویسد رئیس جمهور از آن(لابی صهیونیستی) ترس دارد. کنگره به تمامیِ خواست‌های آنها تن می‌دهد. معتبرترین دانشگاهها مواضب‌اند که، در برنامه‌های خود، هرآنچه را که با آن مخالفت ورزد، به کناری نهند: غول های رسانه ها و سران نظامی در برابر فشارهای آن تسلیم می شوند (Garaudy.2006.p.235)

در باب حمایتهای آمریکا باید در نظر داشته باشیم که به طور کلی، حمایتهای آمریکا از اسراییل و کمک آن به یهودیان را می‌توان در دو مرحله مشاهده‌کرد:۱-قبل از برپایی "دولت یهود" در مه ۱۹۴۸ که در این دوره بیشتر حمایت های سیاسی و معنوی مقامات و افکار عمومی آمریکا از جنبش صهیونیسم مد نظر است. و به رسمیت شناختن کشور اسراییل نقطه اوج این مرحله است.۲-از ۱۹۴۸ به بعد که کمک های ایالات متحده آمریکا به دولت اسراییل شکلی متنوع تر و پیچیده تر یافته و در سه بعد اقتصادی، نظامی و سیاسی - دیپلماتیک قابل مشاهده و تفکیک است. در کنار اینها، کشوراسراییل همواره از جریان مداوم پشتیبانی و همراهی افکار عمومی هم بر خوردار بوده است. (Atai & Zahra Aali.2012.p244)

مجموع کمک‌ها به این کشور (اسراییل) تقریباً یک سوم بودجه کمک خارجی آمریکا را تشکیل می دهد. این در حالی است که اسراییل تنها یک هزارم جمعیت جهان را داراست و در حال حاضر یکی از بالاترین درآمدهای سرانه در جهان را دارد. در واقع، در سایه کمک و حمایت‌های آمریکا، اسراییل به کشوری پیشرفته از نظر اقتصادی و نظامی تبدیل شده است. از سال ۱۹۴۹ تا ۲۰۰۶، مجموع کمک های دولتی آمریکا به اسراییل در قالب برنامه های مختلف بیش از۱۰۱میلیارد دلار بوده‌است که قسمت عمده آن را کمک های نظامی و اقتصادی تشکیل داده است..تا جایی که " امروزه عمده حمایت آمریکا از اسراییل تعهد این کشور به حفظ برتری نظامی اسراییل در خاورمیانه است." (Atai & Zahra Aali.2012.p251)از طرفی حمایت های سیاسی از اسراییل توسط آمریکا به ویژه در سازمان ملل کاملاً مشهود است. این حمایتها در واقع با پذیرش طرح تقسیم سازمان ملل آغاز شد. در طول سالهای بعد و علی رغم این که " اسراییل بیش از هر کشور دیگر در جهان در معرض قطعنامه های انتقاد آمیز و محکوم کننده سازمان ملل قرار داشته است" به اوج خود می رسد (The same.p254)

۳- لابی اسراییل و راه‌های هدایت دستگاه سیاست‌گذاری آمریکا

لابی اسراییل طبق فرضیه این پژوهش از سه راه در پی هدایت دستگاه سیاست‌گذاری آمریکا به سمت حمایت از اسراییل می‌باشد که عبارتنداز:

1. Paul Findley

فصلنامه علمی -پژوهشی پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

۳-۱. حمایت‌های مالی از نامزدهای انتخابات کنگره و ریاست جمهوری

لابی اسراییل زیر مجموعه‌ی لابی قومیتی می‌باشد چرا که این لابی‌ها سازمان‌های سیاسی هستند که مبنای مواضع فرهنگی، قومی، دینی یا نژادی دارند و در پی تأثیرگذاری بر سیاست خارجی آمریکا، در حمایت از مواطن یا اقوامشان در خارج از کشور هستند. از طریق حمایتهای مالی انتخاباتی و از طرفی هم از طریق رأی هایشان و هم چنین لابی‌گری بر سیاست‌گذاری در امر سیاست خارجی آمریکا اثر گذارند. چرا که لابی اسراییل و نامزدهای مجلس و سنا و نیز نامزدهای ریاست جمهوری خوب می‌داند پیروزی در انتخابات آمریکا، بیش از هر چیزی به پول نیاز دارد و جمع آوری پول در آغاز مبارزه‌ی انتخاباتی بسیار مهم است. معمولاً کسانی که در آغاز مبارزه ی انتخاباتی مقدار زیادی پول جمع کنند، شانس بیشتری برای پیروزی دارند. نامزدی که به اندازه ی کافی پول داشته باشد، می تواند تیمی از بهترین مشاوران و استراتژیست های انتخاباتی را برای پیروزی خود بسیج کند. به علاوه توان مالی یک نامزد بیانگر آن است که وی حامیان بسیار نیرومندی دارد که آماده‌اند تمامی توان خود را برای پیروزی‌اش بسیج کنند. (Sim-ber &Nazari.2014.p9)

با توجه به جمعیت اندک (یهودیان) در بحث رأی آوری نامزدهای کنگره و ریاست جمهوری حضور خود را به شکل قابل لمسی به منصه‌ی ظهور می‌گذارند. در ایالات نیویورک، کالیفرنیا ، فلوریدا و پنسیلوانیا با رأیشان این امر را نشان می‌دهند. در ایالات متحده، که در آن بیش از ۶ ملیون یهودی زیست می‌کنند، رأی آنها می‌تواند تعین کننده‌باشد،. (Garaudy.2006.p.213) در دهه‌ی ۱۹۷۰.م مشاوران جرالد فورد[1] وجیمی کارتر رؤسای جمهوری آمریکا با تأکید بر اهمیت بسیار بالای یهودیان در انتخابات، از آن به عنوان یک واقعیت سیاسی نام برده اند.همیلتون‌جردن، مشاورکارتر نیز به اهمیت حمایت مالی یهودیان برای احزاب سیاسی و سیاستمداران اشاره می‌کند و این خیر خواهی سیاسی را در چارچوب سنت یهود در استفاده از ثروت و دارایی خود برای منافع دیگران تعبیر می‌کند. (Simber &Nazari.2014. p9) خود پرزیدنت ترومن، در ۱۹۴۶، درباره ی قدرت گروه فشار صهیونیستی و ((رأی یهود))، در برابر گروهی از دیپلماتها، اظهار داشته بود:«متاسفم آقایان، اما من باید به صدها هزار آدم که در انتظار کام یابی صهیونیسم هستند، پاسخگو باشم». (Garaudy .2006.p.214) دیود دیوک[2]، عضو سابق کنگره ی آمریکا درباره‌ی اهمیت یهودیان در انتخابات عنوان می‌کند:«یهودیان قوی‌ترین بازیگران عملیات سرمایه

1. Grald Ford
2. David Duke

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

گذاری برای حمایت انتخاباتی آمریکا به شمار می‌آیند، ....».(sterei.2001.p67) استفان‌دی.ایساک[1] درکتاب «یهود و سیاست آمریکا»[2] از یکی از اعضای کنگره نقل می کند که اگر در این کشور(آمریکا) بخواهید فعالیت سیاسی انجام دهید تا وقتی که از پول و حمایت یهودیان بی بهره باشید، به جایی نمی رسید. از آنجایی که نامزد شدن در انتخابات آمریکا بسیار پر هزینه است و مقررات مربوط به کمک‌های مالی به نامزدها نارساست، این فضا برای گروه های لابی به خصوص لابی قدرتمند یهود میسر شده‌است که به واسطه‌ی این گونه کمک‌ها نفوذ سیاسی و تأثیرگذاری خود را بر تصمیم گیران در سیاست‌گذاریهای سیاسی به خصوص سیاست خارجی آمریکا در حمایت از اسراییل ، بیش از پیش به سرانجام برسانند. (Simber &Nazari.2014.p9) فشار از طریق آراء و تأمین مالی نامزد ها، دو راه مؤثر برا ی تأثیرگذاری بر روی تصمیم گیری در امر سیاستگذاری امور خارجه و به خصوص در کارهای حمایتی از اسرائیل قلمداد می‌شود. با توجه به حجم پولی که نامزد های انتخاباتی در مبارزات انتخاباتی خود هزینه می‌کنند چنان بالاست که معمولاً پیروز کسی است که توانسته به بهترین نحو کمک های مالی بیشتری را از گروه های ذی نفوذ و اشخاص جذب کند. کمک مالی به مبارزات انتخاباتی نامزد های ریاست جمهوری و مجلس نه تنها توسط بنگاه‌های اقتصادی و گروه‌های رسمی ذی‌نفوذ بلکه حتی توسط دیگر اقوام برای رسیدن به هدف مورد نظرشان یعنی نفوذ بر سیاست‌های دولت صورت می‌گیرد. به عنوان نمونه یهودیان آمریکا بزرگترین کمک کنندگان قومی هستند که مهمترین هدفشان حمایت از اسرائیل است. نمایندگان کنگره در یک نظر سنجی توضیح دادند که چرا از کمک های اقتصادی و نظامی آمریکا به اسراییل پشتیبانی و حمایت می‌کنند. بیشترین پاسخ‌ها تکراری، و این بوده‌است:« این پشتیبانی در مبارزه انتخاباتی به من کمک می‌کند» و نیز تا کنون بسیاری از رؤسای جمهوری آمریکا علناً اعلام کرده‌اند که اگر حمایتهای (سیاسی، مالی، تبلیغاتی) و ... یهودیان آمریکا نبود در انتخابات به پیروزی نمی‌رسیدند. (Mousavi & Kadkhodai & Shafiei Sarvestani2011.pP23-24) در انتخابات کنگره ی آمریکا از میان تمام سازمان های یهودی لابی اسراییل که برای حمایت از اسراییل لابی می کنند، آیپک (کمیته‌ی امور عمومی آمریکا-اسراییل) نقش اصلی لابی یهودی را در کنگره ایفا می‌کند. نفوذ و قدرت این سازمان در کنگره آن چنان زیاد است که هر دو حزب اصلی آمریکا آن را به عنوان یک واقعیت بلکه یک واقعیت سیاسی پذیرفته‌اند.«آیپک» رسماً نامزدی را معرفی نمی‌کند، بلکه برای رأی دهندگان اطلاعات لازم را

1. Stephen D .Isaacs
2. Jews and American Politics

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

جهت شناخت نامزدها ارائه می‌کند. «کمیته‌های کنش‌سیاسی»[1] به نیابت ازجامعه‌ی یهودیان به نامزدهای انتخابات پول می‌پردازند. آیپک «لیست پرداخت»[2] به نامزدها را در اختیار این کمیته ها قرار می دهد. این کمیته‌ها مسئولیت جمع آوری و ارائه ی کمک های انتخاباتی به نامزدهای تأیید شده توسط آیپک را برعهده دارند. فرآیند حمایتهای مالی آیپک از نامزدهای انتخاباتی به دو روش انجام می شود: اولاً بسیاری از افرادی که تأمین کننده‌ی هزینه‌های آیپک هستند، خود از اعانه دهندگان مهم سیاسی نیز می‌باشند. واشنگتن پست در سال ۲۰۰۴ .م گزارش داد که از سال ۲۰۰۰.م به بعد هر یک از اعضای هیأت مدیره‌ی آیپک به طور متوسط ۷۰۰۰۰ دلار برای مبارزات انتخاباتی به کمیته‌های کنش سیاسی کمک کرده‌اند؛ ثانیاً آیپک به نامزدها کمک می‌کند تا با سایر کمک کنندگان مالی در ارتباط باشند. این گونه است که خاخام یهودی،«استفن‌وایز»[3] دراظهار نظری جالب می‌گوید:«اگر نامزدهای انتخابات تنها بر چسب حمایت آیپک را داشته باشند سیل پول از سراسر کشور به سوی آنها سرازیر می‌شود». (Simber& Nazari.2014.p34)

استیفن والت[4]،استاد دانشگاه هاروارد در مورد قدرت آیپک به عنوان مهمترین سازمان لابی اسراییل می‌گوید:« اگر شما یک نماینده در کنگره آمریکا هستید و در زمینه‌ی مسائل مربوط به اسراییل نظر خاصی ندارید، ترجیح می‌دهید زرنگی کرده و از اسراییل حمایت کنید در غیر این صورت ممکن است عواقب خطرناکی برایتان داشته باشد....(Simber& Nazari.2014.p56) اختصاص بودجه ی مخفی یک ملیون دلاری برای شکست سینتیا مک کینی[5]، سناتور ایالات جورجیا و تأیید مجدد وی پس از تعدیل نظراتش در مورد اسراییل بیانگر قدرت بسیار زیاد آیپک در کنگره است.(The same. p19) به تعبیرمرشایمر[6] و والت؛ اسرائیل از هرگونه انتقادی در کنگره مصونیت دارد. همچنین این لابی در قوه‌ی مجریه نیز اعمال نفوذ می‌کند. هدف لابی جلوگیری کردن از انتصاب افرادی در مقام وزیر خارجه است که نسبت به اسرائیل نظرهای انتقادی داشته باشند.(ahoye.2011 .pp118-119) در کل بیشتر نامزدهای نمایندگی مجلس در سطح ایالتی، فدرال و نیز قوه‌ی مجریه از کمکهای مالی لابی صهیونیستی بهره‌مند می‌شوند. (ahoye.2011.p.117) از نظر صاحب نظران در مورد اینکه که گروه

1. Political Action Committees (PACs)
2. Money List
3. Stephen Wise
4. Stephen M. Walt
5. Cynthia Mckinny
6. John J .Mearseimer

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

فشار اسرائیلی- صهیونیستی موفق می‌شود به ایالات متحده رفتاری مخالف منافع آمریکا اما مفید به حال سیاست اسرائیل تحمیل نماید اختلاف نظر می‌باشد. ولی باید افزود که لابی اسراییل تمام سعی خود را می‌نماید که خواسته‌های خود را در تصمیم‌گیری سیاست‌گذاران اعمال نماید چه به نفع و چه به ضرر منافع آمریکا باشد. در این راستا«جرج بال» درکتاب خویش«خطا و خیانت»می‌نویسد:«هر زمان که آمریکا و اسرائیل در مورد مسأله‌ای با هم اختلاف دارند، طرفی که همواره می‌تواند نظرش را به دیگری تحمیل کند ، اسرائیل است نه آمریکا» و در جای دیگر کتاب می نویسد:« اکثر رؤسای جمهوری و تعداد بی شماری از دولتمردان آمریکا مکرراً اعلام داشته اند که خود را به حفاظت از امنیت اسرائیل موظف می‌دانند".(http://zien.maarefefelestin .com/index.php/). برای مثال می توان موردی را اشاره نمود که نشان می دهد چگونه خواست های اسراییلیان بر منافع ایالات متحده تقدم می یابند: روز۳ اکتبر۱۹۸۴، مجلس نمایندگان، با اکثریتی بیش از۹۸ درصد، هرگونه محدودیتی بر مبادلات میان اسرائیل و ایالات متحده را، علی رغم گزارش نامساعد وزارت تجارت و تمامی سندیکاها، لغو کرد. هر سال، علی رغم هر قیدی که شامل همه ی فصول دیگر بودجه گردد، اعتبارات اسراییل افزایش می یابند. جاسوسی به گونه‌ای است که محرمانه‌ترین پرونده‌ها به دست حکومت اسرائیل می‌افتند. (Garaudy,2006.p231)

در سال۱۹۷۶، کارتر[1] آرای یهودیان را به دست آورده بود، در۱۹۸۰، تنها ۴۵ درصد از آنها را کسب کرد؛ چرا که، در این فاصله ، به مصر هواپیماهای ب۱۵ و به عربستان سعودی ((آواکس)) فروخته بود؛ با وجود این ، اطمینان داده بود که این هواپیماها هرگز علیه اسرائیل به کار نخواهند رفت، چه ارتش آمریکا تمامی داده ها و اطلاعات آنها را در زمین کنترل و هدایت می‌کرد. با وجود این، کارتر، در ۱۹۸۰ از ریگان، که، بر خلاف او، برای دو سال بعد ۶۰۰ ملیون دلار اعتبار نظامی به اسرائیل اختصاص داد، شکست خورد. (Garaudy,2006.p230) روزنامه«کریس سانیس مانیتور» در شماره۳۰ نوامبر۱۹۹۳ نوشته است حدود ۵۵ درصد از سرمایه حزب دموکرات را)یهودیان آمریکایی تأمین می‌کنند. (Babazadeh.2004. p78) یکی از اعضای کنفرانس متنفذ رؤسای سازمان های بزرگ یهودیان امریکا چنین برآورد نمود که یهودیان به تنهایی ۵۰ درصد منابع مالی مبارزات انتخاباتی کلینتون در سال ۱۹۹۶ برای تصدی مجدد مقام ریاست جمهوری را تأمین کردند. (Izadi.2004.p184) و با روی کار آمدن دولت کلینتون از حزب دموکرات بر نفوذ لابی یهود بر سیاست های آمریکا افزوده شد.(Izadi.2004.p194) در نمونه دیگر در جریان انتخابات ۲۰۰۸، گروه های مدافع اسرائیل رسماً ۱۱ ملیون ۵۰۷ هزار و ۵۲۶ دلار برای نامزدها

1. Jimmy Carter

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

و احزاب هزینه کردند.. (Mousavi & Kadkhodai & Shafiei Sarvestani2011.p26) یکی از روش‌هایی که لابی یهود از آن بهره می‌گیرد دادن هدایا برای تأثیرگذاری بر مقامات منتخب است. استیفن استاین لایت در این مورد می‌گوید:«تا زمانی که در زمینه مسائل مالی مربوط به مبارزات انتخاباتی اصلاحاتی صورت نگیرد، ثروت بیکران جامعه یهودیان هم چنان این جامعه را از برتری و مزیت خاصی برخوردار می سازد» (Izadi.2004.p198))

۳-۲. فشارهای تبلیغاتی در رسانه‌ها

افکار عمومی بسیار حایز اهمیت می‌باشد و سخن خوزه اورتگا[1] این اهمیت را بهتر روشن می‌نماید. وی می‌گوید: هرگز کسی در عالم خاکی فرمانروایی نکرده‌است«مگر اینکه فرمانروایی خود را به چیزی غیر از افکار عمومی مبتنی نکرده باشد». (Alam.2011.p365) بهترین وسیله‌ای که می‌تواند بر افکار عمومی تأثیر می‌گذارد رسانه‌ها هستند. باید توجه داشت همیشه افکار حاضر و آماده‌ای در دسترس کسانی که آن را می خواهند نیست، بلکه افکار از راه تبلیغات ماهرانه در معرض توجه قرار داده می‌شود. گروه‌های گسترده‌ی گوناگونی وجود دارند که به سود این یا آن چیز تبلیغات می‌کنند و روش‌های آنها گاه آشکار و مستقیم، و گاه پنهان و مشکوک است. (Alam.2011.p367) که لابی اسراییل از این قاعده مستثنی نیست. رسانه ها که شامل روزنامه ها، مجلات، رادیو، تلویزیون و اینترنت هستند، اخبار، تفاسیر و نظرات را منعکس می‌کند. رسانه‌ها قادرند افکار مردم را به سمت موضوعات سوق دهند و در نتیجه در سیاست خارجی نقش مستقیم و غیر مستقیم دارند. رسانه‌ها می‌توانند به دو صورت به تصمیم‌گیری‌های خارجی اثر بگذارند:۱.از طریق سمت و سو دادن به افکار مردم در ارتباط با مسائل خارجی؛و در این زمینه«همیلتون جردن»[2]، مشاور امنیت ملی کارتر در این مورد معتقد است: «آگاهی مردم از مسائل سیاسی بسیار محدود است چون حقیقت مسائل به درستی برای مردم روشن نیست، می‌توان مسائل سیاسی را از دیدگاه مشخصی برای آنان مطرح ساخت و با نگرش‌های خاص مسائل را به آنان القا کرد» (Simber &Nazari.2014.p8)

۲.از طریق آماده کردن جَوِّ دلخواه آنان، بر سیاستمداران فشار وارد می‌کنند تا از تصمیمات سیاسی خاصی پیروی کنند. (Mousavi & Kadkhodai & Shafiei Sarvestani2011.P.p27-28)

در این زمینه پل فیندلی، عضو سابق کنگره آمریکا، درکتاب«آنها بی پرده سخن می‌گویند»، می‌نویسد:«هر کس از سیاست‌های اسراییل انتقاد کند، باید منتظر یک انتقام دردناک از سوی لابی‌ها

1. Jose Ortega
2. Hamilton Jordan

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

و گروههای فشار اسرائیلی باشد» (tabatabaie.2006.p85). در بخش رسانه‌ها برخی از شبکه‌های تلویزیونی مهم آمریکا تحت مدیریت یهودیها است نظیر شبکه‌های (CBS)[1]، (ABC)[2] و(NBC)[3] و نیز برنامه‌های رادیویی (MBS)[4] و شبکه‌های سرگرمی که با شرکتهای ژاپنی در آمریکا رقابت می‌کنند. در ایالات متحده هر سه سازمان اصلی تلویزیونی، شبکه های تجاری یا خصوصی‌اند - شرکت پخش آمریکا(ABC)، سازمان پخش کلمبیا(CBS) و شرکت پخش ملی(NBC). این شبکه‌ها ، در بزرگترین شهرها قرار گرفته‌اند. این سه شبکه همراه با هم بیش از یک چهارم همه‌ی خانوارها را تحت پوشش ایستگاههای تلویزیونی خود قرار می‌دهند. (Giddens& Bardsall2007.p89)

هم چنین سهم یهودیان در بخش روزنامه‌ها نظیر روزنامه واشنگتن پست و نیویورک تایمز با گرایش لیبرال، وال استریجورنال با گرایش محافظه کارانه و نیز مجله نیوزویک ازاهمیت بالایی برخوردار است. (Jafari.2010.p101)

در ذیل مهمترین نشریات صهیونیستی آمریکا که بسیار فعال و مهم هستند معرفی می شود :

۱.روزنامه Daily News Bulltin که توسط خبرگزاری یهودی wish Telegrafic Agency چاپ می شود و مرکزش نیویورک است .۲.هفته نامه یدیشی Jewish Forwardکه در نیویورک منتشر می شد و اکنون به زبان انگلیسی منتشر می‌گردد.۳.نشریه یدیشی Morning freiheit که یک روز در میان در نیویورک منتشر می‌شود و گرایش سوسیالیستی دارد.۴.هفته نامه Jewish Press که در نیویورک منتشر می‌شود.۵.هفته نامه Jewish Week که باز در نیویورک منتشر می‌شود .۶.مجله Commentary که از سال ۱۹۴۵ توسط کمیته یهودی آمریکایی چاپ می‌شود و از مهمترین مجله های انگلیسی زبان جهان است .۷.فصل نامه Present Tense که توسط کمیته یهودی آمریکایی و با همکاری انجمن منشورات یهودی در آمریکا چاپ می‌شود.۸.سالنامه American Jewish Year Book .۹.ماهنامه فکری Moment که همچون مورد قبلی توسط کمیته یهودی آمریکایی منتشر می گردد .۱۰.ماهنامه Congress Monthly ۱۱.فصلنامه‌علمی Judaism که پژوهش هایی را درباره یهودیت عرضه می کند و مانند مورد قبلی از منشورات کنگره یهودی آمریکایی است .

اما درباره انتشاراتی‌های مهم یهودی باید گفت که از مهمترین شان انتشارات Herzl در نیویورک

1. Columbia Broadcasting System
2. American Broadcasting Companeies
3. National Broadcasting Company
4. Mutual Broadcasting System

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

است وسپسJewish Publicatio Society در فیلادلفیا Bloch Publication Company – که سال ۱۸۵۴ در نیویورک تأسیس شد. . http://zien.maarefefelestin.com/index.php))مطلب مهم دیگر در این زمینه این است که بسیاری از مفسران رسانه ها از اسرائیل حمایت می‌کنند. روزنامه‌هایی چون شیکاگو سان تایمز[1]، واشنگتن‌تایمز[2] سرمقاله هایی عمدتا به طرفداری از اسرائیل می‌نویسند و مجلاتی نظیر کامنتاری[3] نیو ایپابلیک[4] و ویکلی استاندارد[5] نیز مستمراً از اسرائیل حمایت می کنند. این تعصبات حتی در روزنامه ای هم چون نیویورک تایمز[6] هم که به انتقاد از اسرائیل مشهور است دیده می شود . به عنوان مثال ، سردبیر سابق این روزنامه ، ماکس فرانکل[7] ازنویسندگان روزنامه تشکر کرد که مطالبی را در حمایت از اسرائیل در روزنامه منتشر می‌کنند.(http://zien. Maarefefelestin .com/index.php). استیفن استاین لای[8]،مدیر سابق امور ملی یهودیان آمریکا، نیز با ذکر عدم تناسب قدرت سیاسی یهودیان با کمیت آنان به این نکته اشاره می کند که این عدم تناسب به لحاظ قدرت و نفوذ اقتصادی در هالیوود، تلویزیون و خبر پراکنی بیش از حوزه‌های دیگر به چشم می‌خورد. در همین راستا نویسندگان معروف یهود، سیمور لیپست[9] و ارال‌راب[10] در کتابی که تحت عنوان «یهودیان و صحنه جدید آمریکا» به رشته تحریر درآوردند و در سال ۱۹۹۵ به چاپ رسید، چنین بیان داشتند:«۵۹درصد کارگردانان، نویسندگان و تهیه کنندگان ۵۰ فیلم مشهور طی سال های ۱۹۶۵ تا ۱۹۸۲ و ۵۸ درصد کارگردانان ، نویسندگان و تهیه‌کنندگان دو یا چند سریال پربیننده تلویزیونی را یهودیان تشکیل می دادند». باید از این مهم غافل نبود که نفوذ فروان یهودیان در رسانه‌های آمریکا باعث شده‌است تا آنها به صورت مردمانی بلند نظر، نوع دوست، قابل اعتماد، مهربان و شایسته هم دردی و حمایت به تصویر کشیده شوند و میلیونها آمریکایی به راحتی این تصاویر کلیشه‌ای را می‌پذیرند۲۰۰۴.p۱۸۳–p.۱۸۴). Izadi)

1. chicago sun times
2. washington times
3. commentary
4. New Epublic
5. weekly standard
6. New York Times
7. Max Frankel
8. Stephen Steinlight
9. Seymour Lipset
10. Earl Raab

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

دراین راستا درسال ۱۹۷۸یک پژوهشگرآمریکایی یهودی به نام آلفرد لیلینتال[1] درمطالعه مفصلی که تحت عنوان «ارتباط صهیونیستی»نوشت «در نتیجه تسلط یهودیان بر رسانه ها، اخبار مربوط به منازعه اسرائیل - فلسطین در تلویزیون ها، روزنامه ها و مجلات آمریکایی همواره در جهت هواداری از اسرائیل است».(Izadi 2004.p-185.) از ابزارهایی که لابی صهیونیستی برای تأثیرگذاری در سیاستهای آمریکا استفاده می‌کند بدنام ساختن آن گروه از مقاماتی در آمریکا بوده است که در راستای خط مشی‌های آن حرکت نکرده‌است. مثلاًپس از آن که کلینتون، اینیمن را برای تصدی پست وزارت دفاع نامزد کرد، وی در مطبوعات مورد انتقاد شدید ویلیام سافایر[2]،از نویسندگان نطقهای نیکسون و جمهوری خواه محافظه کاری قرار گرفت که معتقد بود جورج بوش پدر به اندازه کافی طرفدار اسرائیل نیست. .(Izadi 2004.p-195) رساترین مطلبی که در توصیف سیطره لابی اسراییل بر صنعت سینمای آمریکا به ویژه هالیوود گفته شده‌است، بخشی از مقاله مجله «الاخبارالمسیحیه الحره»(اخبارآزاد مسیحی) چاپ لس آنجلس شماره اول آوریل ۱۹۳۸ می باشد که در آن آمده‌است :«صنعت سینما در آمریکا کاملاً یهودی است ...».

در تحقیقی که به سال ۱۹۸۸ میلادی انجام شد با عنوان یک«امپراطوری برای خودشان» به این موضوع پرداخته شده است که چگونه یهودی ها هالیوود را به وجود آوردند. نویسنده یهودی نیل گابلر نشان می دهد که یهودی ها تمام استودیوهای اصلی فیلم آمریکا را پایه گذاری کردند که شامل استودیوهای کلمبیا ، متروگلدین ، برادران وارنر ، پارامونت و فوکس قرن بیستم می شده است. رابرت مردوخ صهیونیست استرالیایی‌الاصل نیز«استودیوهای فیلم فوکس قرن بیستم»[3] را خرید تا سیطره صهیونیسم بر سینمای غرب کامل شود.(http://zien.maarefefelestin.com/index.php)

۳-۳. اعمال نفوذ در محافل علمی و پژوهشی

مؤسسات آموزشی مانند مدرسه، دانشکده، مؤسسات تحقیقاتی و پژوهشی نیز بر افکار عمومی نفوذ مستقیمی اعمال می‌کنند. Alam.۲۰۱۱.p۳۷۲)) تلاش برای تحت تأثیر قرار دادن افکار عمومی از راه‌های نشر کتاب‌ها و مقاله‌های گوناگون، برگزاری جلسه‌های سخنرانی عمومی، تبلیغ در سطح دانشگاه‌ها و جذب دانشجویان از مجموعه کارهایی است که لابی ها برای تحت تأثیر قرار دادن تصمیم گیرندگان انجام می دهند.(ahooye.2011.p116) برنامه های رهبری دانشجویان به وسیله آیپک، ابزاری حیاتی برای تقویت قدرت این تشکیلات هم در حال و هم در آینده است. کارکنان آیپک با ۲۰۰۰ دانشجوی

1. Alfered Lilienthal
2. William Safire
3. Twentieth the Century – FOX

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

دانشگاه در ۵۰ ایالات همکاری می کنند و در زمینه مسائل مختلف به آنها آموزش داده، آنها را در فرآیند امور مشارکت می دهند.(Babazadeh.2004.p.202) لابی اسرائیل در طول ۲۵ سال گذشته، در شمار مهم ترین مراکز تحقیقاتی و مطالعاتی آمریکا مثل: مؤسسه امریکن اینترپرایز، مؤسسه ی بروکینگ مرکز مؤسسه ی امنیتی، مؤسسه تحقیقاتی سیاست خارجی، بنیاد هریتیج، مؤسسه ی هادسن و... نفوذ کرده است و در این مراکز مطالعاتی حضوری تعیین کننده دارد. طرفداران اسرائیل در دانشگاه ها نیز حضور فعال دارند. بیشتر تحلیل گران روزنامه های مشهور و شبکه های رادیویی و تلویزیونی از اسرائیل حمایت می کنند و بیش از ۲۰۰ واحد سازمان آیپک در دانشگاه های آمریکا شیوه ی گفتار و رفتار استادان و دانشجویان را در قبال اسرائیل رصد می نمایند.(ahooye.2011.p118) لابی یهود در کنترل دانشگاهها ، با مشکلات عمده‌ای روبه‌روست ، زیرا اصل اساسی در دانشگاه ها آزادی است. برای مثال در این اماکن در دهه ۱۹۹۰ ، هنگام انعقاد توافقنامه اسلو ، انتقاداتی از اسرائیل صورت گرفت. انتقادات بعد از قدرت گرفتن آریل شارون در سال ۲۰۰۱ افزایش یافت و در سال ۲۰۰۲ زمانی که نیروهای اسرائیلی کرانه باختری را مجددا اشغال کردند و انتفاضه دوم به وجود آمد، باعث ایجاد تنش هایی شد ، لذا لابی های جدیدی برای در اختیار گرفتن محیط دانشگاهها توسط یهودیان تشکیل شد که به عنوان مثال، می‌توان گروهی به نام «کاروان دموکراسی»[1] که فرستادگان دولت اسرائیل را به دانشگاهها می فرستاد را نام برد . همچنین گروههای جدیدی مانند«شورای‌امورعمومی یهود»[2]، «بنیاد هیلل»[3] و«ائتلاف اسرائیل برای دانشگاه ها»[4] نیز برای هماهنگی در جهت خدمت به منافع اسرائیل، دردانشگاهها تأسیس شد و سرانجام آیپک نیز برنامه های زیادی را برای تحت کنترل در آوردن فعالیت ها در محیط های دانشگاهی را در دستور کار خویش قرار داد. علاوه بر اینها ، لابی های صهیونیست آنچه اساتید دانشگاه ها آموزش می دادند و می نوشتند را کنترل می‌کردند. برای مثال«مارتین کرامر»[5] و«دانیل پایپس»[6]، دوتن از نومحافظه‌کاران طرفداراسرائیل، سایتی را به نام «دیده بان فضای دانشگاه»[7] طراحی کردند که در آن از دانشجویان خواسته شده فعالیتهای ضداسرائیلی در دانشگاههای خود را گزارش دهند . از سوی دیگر اساتید دانشگاهها نیز

1. Carvan For Democacy
2. Jewish Council For Publicaffairs
3. Hillel Fundation
4. Israel Compus Coulitaion
5. Martin Kramet
6. Daniel Pipes
7. Camputs Watch

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

به شدت کنترل می‌شوند. به ویژه دانشگاه کلمبیا که اندیشمند فلسطینی«ادواردسعید»[1] در آن به تدریس می پرداخت، هدف گروههای طرفدار اسرائیل قرار گرفت.«جاناتان کول»[2] رئیس سابق دانشگاه کلمبیا اعلام کرد که طی نامه های زیادی از مدیران دانشگاه خواسته شده بود که ادوارد سعید را اخراج کنند. شاید مهمترین جنبه تلاش یهودیها برای مبارزه با انتقاد از اسرائیل در دانشگاهها، فشار گروههای یهودی بر کنگره برای وضع مکانیسمی در جهت کنترل سخنان اساتید دانشگاه درباره اسرائیل بود. متعاقب این فشارها، مدارسی که وقوع فعالیتهای ضداسرائیلی در آنها ثابت می‌شد، از بودجه فدرال محروم می شدند . هرچند تلاش یهودیان برای کنترل دانشگاهها به موفقیت کامل نرسید ، اما با این وجود این تلاشها همچنان ادامه دارد(http://zien.maarefefelestin .com/index.php)

نتیجه گیری

فرضیه اساسی این مقاله آن بود که لابی اسراییل از راه هایی هم چون حمایت مالی از نامزدهای انتخابات کنگره و ریاست جمهوری، فشارهای تبلیغاتی در رسانه‌ها و نیز اعمال نفوذ در محافل علمی در پی هدایت دستگاه های سیاست گذاری آمریکا به سمت حمایت از اسراییل می باشد. با مطالعه و بررسی های انجام شده می توان گفت لابی صهیونیسم در ایالات متحده آمریکا یکی از لابی های پر نفوذ و موثر در دستگاه هیئت حاکمه است و یهودیان در آمر یکا دیگر اقلیت نیستند بلکه بخشی از اکثریت هستند و اکنون در جامعه آمریکا پذیرفته شده و توانایی دستیابی و پیشرفت دارند. این بررسی نشان داد که یهودیان ایالات متحده از دوران بعد از جنگ جهانی دوم در آمریکا به شکل منظم و تشکیلاتی و با استفاده از پتانسیل‌های اکتسابی چون ویژگی انسجام، سازماندهی و سطح نخبگی که وام گرفته از عملکرد و فعالیت ایشان بوده، خاستگاه لابی یهودیان با اعمال نفوذ و تخصیص منابع مادی و معنوی لازم، خاستگاه رسانه‌ای که به عنوان بازوی قدرتمند اقناع افکار عمومی در آمریکا و خاستگاه قدرت یهودیان در حضور قوای مقننه و مجریه به قدرت موثر در آمریکا دست یافتند.

خصوصیات جامعه یهودی که حاکی از اتحاد و همدلی و حمایت از همدیگر بود، استراتژیک بودن حمایت آمریکا از اسرائیل که البته در دوران نیکسون مفهوم جدیدی به خود گرفت. دسترسی آن به منابع قدرت که در حوزه های سیاست، اقتصاد، رسانه و فرهنگ پراکنده بود، وجود افراد و بروکراسی لایق و کارآمد و مشارکت سیاسی ۹۰ درصدی جامعه یهودی در انتخابات،از عوامل تقویت کننده و قدرت

1. Edward Said
2. Janathan Cole

فصلنامه علمی -پژوهشی پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

بخش لابی صهیونیسم در ایالات متحده است. هرچند که راهبردی بودن منافع اسرائیل و ایالات متحده مهم‌ترین عامل در اثر بخشی توصیه‌های لابی در ایالات متحده به شمار می رود.

این تعلق استراتژیک با ظهور دولتهای کندی و جانسون و تصدی پستهای حساس توسط یهودیان کم کم زمینه پیدا کرد تا آنجا که در دوران نیکسون از این تعلق به عنوان سرمایه استراتژیک یاد شد. لذا لابی صهیونیست بعد از این دوره است که به سرعت رشد میکند و به عنوان عامل تاثیر گذار در صحنه سیاسی، اقتصادی و... ایالات متحده مطرح میشود.

شایان ذکر است ایالات متحده آمریکا به صورت رسمی فعالیت گروه های ذی نفوذ (لابی) را پذیرفته است این گروه¬ها خواسته‌های گروهی خود را به سیاستمداران منتقل کرده و خواستار لحاظ شدن آن در تصمیم گیری‌های رسمی و سیاسی هستند. البته باید یادآور شد که این دسته با موجودیت رژیم صهیونیستی مخالف نیستند و به همین دلیل برخی ها تشکیل این سازمانها را حربه ای از سوی صهیونیسم بین الملل برای حمایت از رژیم صهیونستی تفسیر می‌کنند.البته در موج جدیدی که طی سالهای اخیر برای تشکیل سازمانهای صهیونیستی منتقد رژیم صهیونیستی ایجاد شد، لابی جی‌استریت در آمریکا از دل لابی بزرگ آیپک به وجود آمده‌است. البته پیامدهای منفی حمایت بی قید و شرط امریکا از اسراییل برای منافع ملی امریکا به دنبال آورده است در موارد زیر خلاصه می‌شود:

– اختلافات یا تفاوت منافع بخشی از یهودیان آمریکا با اسراییل که اساسا نوع نگاه و عملکرد اسراییل را مناسب منافع آمریکا و اسراییل نمی دانستند ...

– فشار افکار عمومی ناشی از رفتارهای ضد انسانی و ضد بشری دولت حاکم اسراییل در برخورد با فلسطینیان که بیش از پیش رژیم صهیونیستی را منزوی و منفور می‌ساخت.

– شکست اسراییل در جنگ۳۳روزه، شکست اسراییل در جنگ۲۲روزه، گزارش‌گلدستون، محاصره غزه، حمله به کشتی آزادی و منزوی شدن بیش از حد اسراییل در محافل بین المللی، بحران مشروعیت و هویت اسراییل.

– تغییر نگاه دولت مردان آمریکایی با روی کار آمدن اوباما با شعار تغییر و حل بحران خاورمیانه (اسراییل - فلسطین) و مطرح ساختن طرح دو دولت (اسراییلی - فلسطینی) برای پایان دادن به بحران خاورمیانه از جمله عواملی بودند که سبب ایجاد تحول درلابیهای مخالف و لیبرال یهودی در آمریکا و اروپا گشت.البته با آمدن ترامپ دوباره لابی یهودی نفوذ خود رابیشترکردوباید دیددردوران بایدن حمایت ازاسرائیل تاچه اندازه خواهدبود.

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعیة دراسات العالم الاسلامی
فصلنامه علمی -پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]

[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

– ظهور لابی‌جی‌کال[1] در اروپا با همان منطق جی استریت و پیوستن حدود چهار هزار یهودی سرشناس به آن شاخص دیگری بر این تحول وضدیت بااسرائیل است.

1. J- call

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

منابع

-آشوری، داریوش، دانشنامه ی سیاسی (فرهنگ اصطلاحات و مکتب های سیاسی)، تهران، انتشارات مُروارید، چاپ بیست و یکم،۱۳۹۱.

-آقا بخشی، علی و مینو، افشاری راد، فرهنگ علوم سیاسی، تهران، نشر چاپار، چاپ سوم، تابستان۱۳۸۹.

-ایزدی، پیروز، کتاب آمریکا(۳) (ویژه روابط آمریکا-اسراییل)، تهران، مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین المللی ابرار معاصر تهران،۱۳۸۳.

- استیری، جان، (۱۳۸۰). "نقش گروه های فشار در شکل گیری سیاست خارجی امریکا در خاورمیانه"، ترجمه حجت رسولی، فصلنامه مطالعات منطقه ای، اسراییل شناسی - آمریکا شناسی، جلد نهم.

-جعفری، علی اکبر، منافع استراتژیک مشترک و اتحاد آمریکا-اسراییل، تهران، پژوهشکده مطالعات راهبردی، چاپ اول ،۱۳۸۹.

-دوورژه، موریس، اصول علم سیاست، ترجمه ابوالفضل قاضی، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ هفتم، تابستان۱۳۸۶.

-رینولدز،فیلیپ الن،شناخت اصول روابط بین الملل،ترجمه جمشید زنگنه، تهران،مرکز چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه،چاپ اول، ۱۳۸۰.

-سیف زاده، سید حسین، نظریه پردازی در روابط بین الملل: مبانی و قالب های فکری، تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه ها (سمت)، چاپ اول، تابستان۱۳۷۶.

-عالم، عبدالرحمن، بنیادهای علم سیاست، تهران، نشر نی، چاپ بیست و دوم، ۱۳۹۰.

-قوام، عبدالعلی، اصول سیاست خارجی و سیاست بین الملل، تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه ها (سمت)، چاپ اول، پاییز ۱۳۷۰.

-گیدنز، آنتونی و کارن بِردسال، جامعه شناسی، ترجمه حسن چاوشیان، تهران، نشر نی، چاپ اول، ۱۳۸۶.

-گارودی، روژه، تاریخ یک ارتداد: اسطوره های بنیانگذار اسراییل، ترجمه مجید شریف، تهران، مؤسسه خدمات فرهنگی رسا، چاپ چهارم ،۱۳۸۵.

-هیوود، اندرو، سیاست، ترجمه عبدالرحمن عالم، تهران، نشر نی، چاپ دوم،۱۳۹۱.

مقاله نامه:

-آهویی، مهدی، نقش لابی اسراییل در سیاست خارجی ایالات متحده؛ از اسطوره تا واقعیت، فصلنامه مطالعات جهان، دوره اول، شماره ۱، پاییز ۱۳۹۰،

-اشتریان،کیومرث و نادر، جعفری هفتخوانی، تصمیم گیری در سیاست خارجی و نقش دیپلماسی عمومی در فرآیند تصمیم سازی، اندیشه مدیریت، شماره ۱،بهار۱۳۸۶،

-بابازاده، رحیم، نقش ((آیپک)) در فرآیند سیاستگذاری خارجی آمریکا، مجله دانشکده علوم انسانی، سال سیزدهم، شماره ۵۵، بهمن و اسفند،۱۳۸۳،

-رنجبر، احمد،((نقش لابی گری در فرآیند قانونگذاری و امکان قانونمند کردن آن))،مجلس و پژوهش، سال ۱۲،شماره۵۰-

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]

۴۹،(بی تا)،
-سیمبر، رضا و کیانوش نظری، آیپک و تأثیر آن بر انتخابات ایالات متحده آمریکا، فصلنامه تحقیقات سیاسی بین الملل،شماره۲۰، پاییز۱۳۹۳،
-سلیمانی، غلامعلی، ((نقد و بررسی مدل عقلانی تصمیم گیری در سیاست خارجی از گونه های تعدیل شده الگوی عقلانی تا مدل های جایگزین))، فصلنامه سیاست خارجی، سال بیست و پنجم، شماره ۲، تابستان۱۳۹۰،
-طباطبایی، سیدعلی، لابی یهودیان آمریکا (کارگزار تحریم ایران)، فصلنامه سیاست خارجی، سال بیستم، شماره۱، بهار۱۳۸۵،
-عطایی، فرهاد و زهرا عالی، رابطه ویژه آمریکا و اسراییل: پژوهشی درباره پیشینه، ماهیت و گستره ی این رابطه، فصلنامه سیاست، (مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی)، دوره۴۲، شماره۱، بهار۱۳۹۱،
-موسوی، سید محمدعلی و الهام، کدخدایی و فاطمه شفیعی سروستانی، مدل سازی روند تصمیم گیری در سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا، فصلنامه روابط خارجی، سال سوم، شماره دوم، تابستان۱۳۹۰،
Mearsheimer, John J, &, Stephen M, Walt, ((The israel lobby and u.s. foreign policy)), MIDDLE EAST POLICY COUNCIL,XIII,NO3,March2006

منابع اینترنتی

-http://zien.maarefefelestin.com/index.php/ ایالات_متحده_آمریکا_-_اسرائیل_،_روابط
-http://zien.maarefefelestin.com/index.php/لابی_صهیونیستی
-http://zien.maarefefelestin.com/index.php/مطبوعات_صهیونیستی
-http://zien.maarefefelestin.com/index.php/هالیوود_سینما

به این مقاله این‌گونه ارجاع دهید: DOI: ۱۰.۲۱۸۵۹/priw-۱۲۰۳۰۳

حسینی، سیده صدیقه؛خورشیدی، محمد؛ نائیج، علیرضا (۱۴۰۱)، «نقش لابی یهودیان در تصمیمات سیاست‌خارجی آمریکا در حمایت از اسرائیل» فصلنامهٔ پژوهشهای سیاسی جهان اسلام، س۱۲، ش۳، پاییز ۱۴۰۱، صص ۷۲-۴۷.

[Downloaded from priw.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.23222980.1401.12.3.3.2]